

"Den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener" (Markus 10, 43-44)

På vej til Jerusalem forbereder Jesus for tredje gang sine disciple på den dramatiske begivenhed, at han skal lide og dø. Men netop de, der følger ham tættest på, er ude af stand til at forstå det. Der opstår endda konflikter blandt apostlene. Jakob og Johannes beder om at få ærespladser "i hans herlighed"¹. De andre ti er forargede og klager, og gruppen bliver splittet.

Så kalder Jesus dem tålmodigt sammen og afslører endnu en gang det chokerende nye i sit budskab:

"Den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener"

I denne sætning fra Markusevangeliet kan vi se et *crescendo* i, hvordan en tjener bør være. Jesus fører os fra en holdning af at stå til rådighed for en begrænset og velkendt gruppe til en total given sig til alle, uden undtagelse.

Og det er et fuldstændigt anderledes forslag, der går helt på tværs af den menneskelige opfattelse af autoritet og ledelse, som måske tiltrak apostlene selv og som også appellerer til os.

Er dette måske den kristne kærligheds hemmelighed?

Chiara Lubich mener at *"... der er et ord i evangeliet, som vi kristne ikke lægger nok vægt på: at tjene. Det virker gammeldags og uforeneligt med menneskets værdighed som giver og modtager. Men her ligger netop kernen i evangeliet, fordi det handler om kærlighed. Og at elske betyder at tjene. Jesus kom ikke for at befale, men for at tjene. At tjene, at tjene hinanden, det er kristendom; og de, der omsætter det i praksis - og det kan alle - har gjort alt. Det er ikke noget, der forbliver uden konsekvenser, men fordi det er levende kristendom, breder det sig som en løbeild."*²

"Den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener"

Mødet med Jesus i hans ord åbner vores øjne, på samme måde som med den blinde Bartimeus i de følgende vers: Markus 10,46-52. Det frigør os fra vores smålige planer, det får os til at reflektere over Guds storhed, over

hans plan for "en ny himmel og en ny jord"³.

Jesus, Herren, der vasker andres fødder⁴, bruger dette eksempel til at bryde med de stive roller, som vores samfund – og nogle gange også kristne fællesskaber – tildeler de socialt udsatte mennesker.

Den kristne tjeneste betyder derfor at efterligne Jesu eksempel. Af ham kan vi lære en ny måde at møde andre på: at være tæt på alle mennesker, uanset deres personlige, sociale eller kulturelle vilkår.

Som en metodistpræst i Waldenserkirken siger: "Idet vi sætter vores lid og håb til Herren, som er de manges tjener, byder Guds ord os at handle i vores verden og midt i alle dens modsætninger som fredens og retfærdighedens aktører, som brobyggere for folkeslagenes forsoning."⁵

Således levede Igino Giordani, forfatter, journalist, politiker og familiefar, i et historisk øjeblik i Italien, der var præget af diktatur. Han skriver: *"Politiker - i den sandeste, kristne forstand - tjener, og må ikke blive hersker: den skal hverken misbruge, dominere eller være dogmatisk. Politikens funktion og værdighed betyder social tjeneste, næstekærlighed i handling. Kort sagt: fædrelandskærlighedens første form."*⁶

Med sit livs vidnesbyrd foreslår Jesus os at træffe et bevidst og frit valg: ikke længere at beskæftige os med os selv og vores interesser, men at "være i vor næstes sko", at sætte os ind i hans eller hendes følelser, at bære hans byrder og dele hans glæder.

Vi har alle små eller store ansvarsområder i den politiske og sociale sfære, men også i familien, i skolen og i trossamfundet. Lad os gøre brug af vores "ærespladser" til at tjene det fælles bedste og til at opbygge retfærdige og solidariske relationer.

Letizia Magri og Livets ord teamet

1. Se Markus 10,37.
2. Chiara Lubich, *Servire*, i Città Nuova, XVII, n. 12, 1973, s. 13.
3. Se 2. Petersbrev 3,13.
4. Se Joh 13,14.
5. https://www.chiesavaldese.org/aria_covers.php?ref=111
6. P. Mazzola (red.), *Perle di Igino Giordani*, Forlag Effatà Torin 2019, s. 112.